

blev Kusken slynget af Vognen og paa-drog sig en saa alvorlig Hjernerystelse, at han maatte indlægges paa Viborg Sindsygehospital; han er langt fra rask endnu, og det er et stort Spørgsmaal, om han nogen Sinde bliver det. Vedkommende Mand, der er ganske uformuende og sidder med en stor Børneflokk, søgte Statsbanerne om Erstatning for Tab af Materiale og for lidt Overlast paa Personen, hvilket Krav Statsbanerne desværre afslog. Et Andragende fra Egnens Beboere og Sogneraadet om, at der maatte blive anbragt Bomme paa dette farlige Sted, er ogsaa afslaaet. Derimod er der særlig ved den ene Side af Vejen klippet noget af Træerne, hvilket dog langt fra er tilstrækkeligt til at sikre de vejfarende. Det bedste vilde absolut være at anbringe Bomme, da der i de sidste Aar er opført flere Huse, som sammen med Beplantningen hindrer Udsigt. Som Følge af de stedfundne Ulykker er Befolkningen meget opskræmt og bange for at passere Overkørselen, idet man, som jeg allerede har nævnt, ikke kan se de kommende Tog for Beplantningen og i Blæsevejr heller ikke høre dem.

I det hele forekommer det mig, at Statsbanerne gaar for vidt med Beplantningen, thi det er absolut fordømmeligt at plante paa saadanne Steder, hvor man med lidt Omtanke kan se, at Plantningen vil afstedkomme Ulykker, der let vil kunne have Døden til Følge; og vil man endelig plante paa saadanne Steder, bør man tage den fulde Konsekvens deraf og træffe saadanne Foranstaltninger, at de vejfarende sikres mod Paakørsel af Togene. Det mener jeg, Egnens Befolkning, som daglig er henvist til at færdes over Banelinien, med Billighed kan forlange. Vi kan vist alle være enige om, at det er uforsvarligt saaledes at udsætte Mennesker for Ulykker, og ved de store Stationer, Banegaarde og Vejoverkørsler er der ogsaa truffet alle mulige Sikkerhedsforanstaltninger. Men overfor disse uheldige Forhold paa Banestrækningen Viborg—Aalestrup synes Baneautoriteterne at være fuldstændig sløve og ligegyldige og ikke at tage Spor af Hensyn til Befolkningens berettigede Krav. Dette er Grunden til, at jeg fremfører Spørgsmaalet her, og jeg skal da slutte med at rette

den Forespørgsel til den højtærede Trafikminister, om han vil foranledige, at disse uheldige Forhold bliver rettet, og at der anbringes Bomme ved Skringstrup Billetsalgssted, thi hvis dette ikke sker, kan vi frygte en ny Ulykke, og det tror jeg dog, ingen ønsker, da det kun kan dreje sig om en ubetydelig Udgift til en forsvarlig Sikringsforanstaltning.

Flere ærede Medlemmer har omtalt Landets Forsyning med Kunstgødning, særlig med Kvælstofgødning, og stærkt betonet Ønskeligheden og Nødvendigheden af, at alle Kræfter sættes ind paa at tilføre Landet saa store Mængder heraf som muligt. Disse Ønsker kan jeg ganske slutte mig til, idet jeg dog skal tillade mig at pege paa, at det ogsaa er af yderste Vigtighed for en god Høst i det kommende Aar, at der sørges for Tilførsel af Kali- og Fosforsyregødning. Særlig vil Landbruget i Midtjylland med de magre Sandjorder og store Engstrækninger komme til at lide haardt og gaa meget betydeligt tilbage i Ydeevne, hvis der ikke tilføres disse Jorder en Del navnlig Kali- og Fosforsyregødning i det kommende Foraar. Alle her i Landet er jo interesserede i en god Høst, og derfor er Gødningsspørgsmaalet efter min Mening et af de allervigtigste Spørgsmaal i Øjeblikket. Da der paa Grund af dette Aars lille Høst og den deraf følgende Indskrænkning af Kreaturbesætningerne kun bliver meget lidt Naturgødning til Raadighed til Foraaret, staar Landbruget i de magre Egne af Jylland overfor en Katastrofe, hvis det ikke lykkes at tilføre Jorderne dør Kunstgødning. Sagen er nemlig den, at mange Jordbrugere i disse Egne ikke i Efteraaret har anvendt Fosforsyregødning paa Grund af den uforholdsmæssig høje Pris. Der er fra dette Sted talt meget om Prisstigninger paa forskellige Varer, navnlig forskellige Livsfornødenheder, og det er jo fuldstændig rigtigt, at Priserne paa disse Ting er steget meget betydeligt, men jeg tror dog ikke, at der er nogen Vare — i hvert Fald ikke mange Varer —, som er steget saa stærkt som Fosforsyregødning, og man maa huske paa, at denne Vare er den vigtigste til Fremstilling af Brødkorn. Før Krigen kostede en Sæk 18 pCt.s Superfosfat godt 5 Kr., nu i Efteraaret maatte